

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾**

z dnia.....2009 r.

**w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów szkoleń oraz wynagrodzeń i
składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń**

Na podstawie art. 69 ust. 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki refundacji kosztów szkoleń oraz wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 69 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej "ustawą".

§ 2. Niniejsze rozporządzenie, nie ma zastosowania do pomocy:

- 1) przyznawanej na działalność związaną z wywozem, tj. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub z innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;
- 2) uwarunkowanej pierwszeństwem użycia towarów produkcji krajowej w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy.

§ 3. Pomoc, o której mowa w art. 69 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy, stanowi pomoc na szkolenia ogólne i specjalistyczne w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3) zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wyłączeń blokowych” i spełnia warunki dopuszczalności udzielania pomocy publicznej na szkolenia określone w rozdziale I, sekcji 8 rozdziału II oraz rozdziale III tego rozporządzenia. Szkolenia te mogą być zarówno teoretyczne jak i praktyczne.

§ 4. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą zalicza się:

- 1) wynagrodzenia i obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących szkolenie;

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742 i Nr 97, poz. 800.

- 2) koszty podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia, w tym koszty zakwaterowania;
- 3) inne wydatki bieżące, w tym w szczególności wydatki na materiały bezpośrednio związane ze szkoleniem;
- 4) amortyzację narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są wykorzystywane wyłącznie na potrzeby szkolenia;
- 5) koszty usług konsultacyjnych i doradczych związanych ze szkoleniem;
- 6) koszty wynagrodzeń uczestników szkolenia i obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne od wypłacanych wynagrodzeń oraz koszty pośrednie (koszty administracyjne, koszty wynajmu, koszty ogólne) do wysokości całkowitej kwoty kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o których mowa w pkt 1 – 5 przy czym w odniesieniu do kosztów osobowych po stronie uczestników uwzględnia się tylko czas faktycznie spędzony na uczestnictwie w szkoleniu, po odjęciu efektywnego czasu pracy.

§ 5. Jeżeli kwota pomocy przyznana temu samemu przedsiębiorcy, w odniesieniu do tego samego szkolenia, przekracza kwotę stanowiącą równowartość 2 mln euro, pomoc podlega indywidualnej notyfikacji do Komisji Europejskiej.

§ 6. 1. Wielkość pomocy nie może przekroczyć 25 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą w przypadku szkolenia specjalistycznego oraz 60 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą w przypadku szkolenia ogólnego.

2. Intensywność pomocy można jednak zwiększyć maksymalnie do 55 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą w przypadku szkolenia specjalistycznego oraz do 80 % w przypadku szkolenia ogólnego, odpowiednio:

- 1) o 10 punktów procentowych w przypadku szkoleń dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub pracowników niepełnosprawnych, w rozumieniu przepisów rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych;
- 2) o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorcy, w rozumieniu przepisów rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych, i o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych.

3. W przypadku pomocy przyznawanej w sektorze transportu morskiego, intensywność pomocy nie może przekroczyć 100 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli:

- 1) uczestnik szkolenia nie jest aktywnym członkiem załogi i jest na pokładzie pracownikiem nieetatowym;
- 2) szkolenie jest prowadzone na statkach pokładowych zarejestrowanych w rejestrach Wspólnoty Europejskiej.

§ 7. Pomoc na szkolenie nie może być udzielona, ani wypłacona na rzecz przedsiębiorcy, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji uznającej pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem oraz przedsiębiorcy, który jest przedsiębiorcą zagrożonym w rozumieniu art. 1 ust. 7 rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych lub przedsiębiorcą zagrożonym w rozumieniu pkt 9 – 11 Komunikatu Komisji - wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2).

§ 8. Pomoc, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy, stanowi pomoc de minimis w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

§ 9. 1. Pracodawca planujący zorganizowanie szkolenia składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy wnioski o zawarcie umowy o refundację kosztów szkolenia lub wynagrodzenia ze składkami na ubezpieczenia społeczne, zwanej dalej "umową o refundację".

2. Wniosek o zawarcie umowy o refundację zawiera:

- 1) nazwę pracodawcy;
- 2) rodzaj i charakterystykę planowanego szkolenia, w tym tematykę, formę, miejsce i termin;
- 3) liczbę osób uczestniczących w szkoleniu;
- 4) kalkulację planowanych kosztów szkolenia i źródła finansowania;
- 5) wnioskowaną wysokość środków Funduszu Pracy na refundację;
- 6) uzasadnienie celowości szkolenia;
- 7) oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w rozporządzeniu, odnoszących się do dopuszczalności udzielenia pomocy publicznej;
- 8) wykaz kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na szkolenia.

3. Do wniosku o zawarcie umowy o refundację pracodawca dołącza:

- 1) informację o wcześniej uzyskanej pomocy na szkolenia objęte wnioskiem, zawierającą w szczególności dane o dacie jej udzielenia, podstawie prawnej, formie i przeznaczeniu;
- 2) informacje o pomocy de minimis otrzymanej w ciągu 3 ostatnich lat budżetowych poprzedzających dzień wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy, o której mowa w § 8.

4. Pracodawca będący dużym przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych, składa dodatkowo w powiatowym urzędzie pracy wraz z wnioskiem o zawarcie umowy o refundację dokumenty zakładające spełnienie co najmniej jednego z następujących kryteriów:

- 1) znaczące zwiększenie rozmiaru szkolenia dzięki uzyskanej refundacji;
- 2) znaczące zwiększenie zasięgu szkolenia dzięki uzyskanej refundacji;
- 3) znaczące zwiększenie całkowitej kwoty wydanej przez pracodawcę na szkolenie dzięki uzyskanej refundacji;
- 4) znaczące przyspieszenie zakończenia szkolenia dzięki uzyskanej refundacji.

§ 10. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie umowy o refundację informuje pracodawcę o sposobie jego rozpatrzenia. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku starosta uzasadnia odmowę zawarcia umowy o refundację.

§ 11. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku o zawarcie umowy o refundację starosta zawiera umowę z pracodawcą.

§ 12. Umowa o refundację określa w szczególności:

- 1) oznaczenie stron umowy;
- 2) wysokość środków Funduszu Pracy na refundację kosztów szkolenia;
- 3) warunki wypowiedzenia umowy i zwrotu środków pobranych ponad dopuszczalne granice lub wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem;

- 4) sposób kontroli wykonywania umowy;
- 5) tryb postępowania w przypadku nieprawidłowości w wykonywaniu umowy;
- 6) sposób rozliczenia oraz dokumenty potwierdzające wydatkowanie środków;
- 7) postanowienia dotyczące zachowania formy pisemnej, w przypadku zmiany lub rozwiązania umowy.

§ 13. Starosta kieruje bezrobotnego, który posiada określone przez pracodawcę kwalifikacje, na zastępstwo w okresie szkolenia pracownika.

§ 14. Starosta dokonuje refundacji kosztów szkolenia pracowników przebywających na płatnych urloпах szkoleniowych oraz wynagrodzeń bezrobotnych skierowanych na zastępstwo i składek na ubezpieczenia społeczne od tych wynagrodzeń, po przedłożeniu przez pracodawcę dokumentów, o których mowa w § 12 ust. 1 pkt 6, oraz szczegółowej dokumentacji kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

§ 15. 1. Do wniosków o zawarcie umowy o refundację kosztów szkolenia oraz wynagrodzenia wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne złożonych od dnia 1 lutego 2009 r. stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. Do umów o refundację kosztów szkolenia oraz wynagrodzenia ze składkami na ubezpieczenia społeczne zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 16. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 30 czerwca 2014 r.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

**MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów szkoleń oraz wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń (Dz. U. z 2007 r. Nr 93, poz. 625), które utraciło moc z dniem 1 lutego 2009 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 6, poz. 33).

DYREKTOR
Departamentu Prawnego

Maja-Lioba Fabisiak

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

UZASADNIENIE

Przedstawienie istniejącego stanu w dziedzinie, która ma być unormowana oraz wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z nowelizacji przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) zmienionych ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 6, poz. 33). Ustawa ta wprowadziła kilka zmian w przepisach materialnych regulujących kwestię refundowania ze środków Funduszu Pracy kosztów szkoleń i wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconych wynagrodzeń, które wpłynęły na zmianę upoważnienia do wydania przepisów wykonawczych.

Ponadto potrzeba wydania nowego rozporządzenia wynika, także z wejścia w życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz.Urz.UE L 214 z 09.08.2008, str.3), które określa nowe zasady udzielania pomocy publicznej m.in. na szkolenia.

Pomoc publiczna na szkolenia była do tej pory udzielana na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001 (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str.33), które określało warunki udzielania pomocy publicznej na szkolenia. Rozporządzenie to obowiązywało do dnia 30 czerwca 2008 r., z tym że warunkowo można je było stosować w okresie przejściowym do 31 grudnia 2008 r. Rozporządzenie (WE) nr 68/2001, zostało zastąpione przez wyżej wskazane rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008, które określa nowe zasady udzielania pomocy publicznej, w tym na szkolenia. Stąd też potrzeba dostosowania przepisów krajowych do prawa wspólnotowego.

Charakterystyka i ocena przewidywanych skutków prawnych.

Projektowane rozporządzenie jest w dużej mierze powtórzeniem dotychczas obowiązujących przepisów z uwzględnieniem zmian wynikających z nowych zasad udzielania pomocy publicznej na szkolenia oraz dostosowania do obecnie obowiązującego brzmienia przepisów o promocji zatrudnienia.

Pozwoli ono na dalsze udzielanie pomocy publicznej pracodawcom chcącym szkolić pracowników zgodnie z obecnie obowiązującym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/2008 określającym zasady udzielania pomocy publicznej m.in. na szkolenia.

Przepisy poprzednio obowiązujące przewidywały jedynie możliwość finansowania szkoleń specjalistycznych. Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ponadto dopuszcza obecnie refundację szkoleń pracodawcy i wszystkich pracowników, nie tylko zagrożonych zwolnieniem. A zatem projektowane rozporządzenie zostało dostosowane do tych przepisów. Pracodawca nie musi także przygotowywać półrocznych planów szkoleń w związku z tym zrezygnowano ze wcześniej obowiązujących terminów składania wniosku o refundację dwa razy w roku.

Zmiany w dotychczasowym stanie prawnym polegać będą na wskazaniu nowych progów dopuszczalnej intensywności pomocy oraz wyliczeniu wydatków kwalifikujących się do objęcia pomocą. Projektowane rozporządzenie zawiera także niezbędne regulacje wyraźnie wskazujące, którzy przedsiębiorcy nie mogą uzyskać pomocy. Rozporządzenie określa także

dotatkowe kryteria dla dużych przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie pomocy publicznej. Należy przy tym zwrócić uwagę, że dzięki temu procedury obowiązujące przy ubieganiu się o refundację kosztów szkolenia pracowników zapewniają osiągnięcie efektu zachęty przy udzielaniu pomocy publicznej. Osiągnięcie tego efektu narzucają bezpośrednio zapisy rozporządzenia Komisji(WE) nr 800/2008.

Przewiduje się termin wejścia w życie projektowanej regulacji po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, co pozwoli zainteresowanym zapoznać się z nowymi regulacjami.

Projektowana regulacja wprowadza ponadto przepisy przejściowe, zgodnie z którymi wnioski pracodawców złożone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, tj. od dnia 1 lutego 2009 r. będą rozpatrywane zgodnie z nowymi przepisami, a umowy zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia będą realizowane na dotychczasowych zasadach.

Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z przepisami Unii Europejskiej.

Informacja o podleganiu projektu notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia dotyczyć będą:

- pracodawców,
- pracowników,
- bezrobotnych,
- powiatowych urzędów pracy.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji z niżej wymienionymi partnerami społecznymi:

- Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Forum Związków Zawodowych,
- Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”,
- Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- Związkiem Pracodawców Business Center Club,
- Konfederacją Pracodawców Polskich,
- Krajową Izbą Gospodarczą,
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Związkiem Rzemiosła Polskiego,

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowane zmiany nie powinny wpłynąć negatywnie na sektor finansów publicznych, segmenty rynku i zakłócać mechanizmów konkurencji.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Regulacja ta nie zmienia istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i roli przedsiębiorców, powinna sprzyjać wzrostowi zatrudnienia, a co z tym jest związane – wzrostowi produkcji.

Refundacje są i będą udzielane i nadzorowane w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowane rozporządzenie pozostaje bez wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Wskazanie źródeł finansowania.

Przyjęcie projektu nie spowoduje zwiększenia wydatków ze środków Funduszu Pracy, gdyż rozporządzenie określa jedynie warunki refundowania pracodawcom kosztów szkoleń i wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconych wynagrodzeń.

